

נת אמנם את הגיבור. אבל היא מעניינת ישראלים רבים, שהכירוה לפני שעזבה את ביתה בחיפה ויצאה לחפש קאריירה בעולם הגדול.

★★★
נערה מאחורי הגיבור

רשימת השחקנים של הסרט, אין שמה מופיע. היא בסך-הכל סטטיסטית, בסצנה של האורגיה. אבל בשבילה זו התגשר מותו של חלום, שצמח בחיפה, בבית של משפחה מעולי רומניה. שמה המקצועי של הבת הוא כיום קורגליה. בחיפה קראו לה כרמלה קאופמן. ליד מיטתה, בבית המשפחה, עמדה תמונה שנגזרה מתוך שבועון מצוייר. בתמונה זו אפשר היה לראות את כרמלה, כנערה בעלת עיניים גדולות ועגולות, עומדת מוכת הערצה מאחורי פול ניומן, בצאתו ממלון ציון בהדר הכרמל. ניומן כיכב אז בסרט אכסודוס, שהוסרט בחלקו הגדול בישראל. חברותיה דאו מצוידים, כי באותם הימים נדלק הזיק, שהפך ללהבה הגדולה של חייה. את אכסודוס ראתה 18 פעם.

★★★
הקולנוע מוגלה אותה

גשמת חלומה החלה דוקא באילת. כרמלה נסעה לשם כטיול מאורגן, אך המקום מצא חן בעיניה כל-כך, שהיא ויתרה על מקומה באוטובוס החזור, והחליטה להישאר באילת. כסף לא היה לה בשפע, אבל מי צריך כסף כאשר החוף כולו מלא ביטניקים זרים ומקומיים, החיים באוהליהם הקטנים, עובדים יום בשבוע, אוכלים מה שבא ליד — ובלילה שרים והכל. שם למדה גם, כי אין דבר קל יותר מאשר לנדוד מארץ לארץ, כמעט בלי פרוט טה בכיס. כאשר עלתה צפונה היה לה אוצר קטן: רשימה של צעירים מכל רחבי אירופה, שהזמינו אותה לבקר אצלם בי הזדמנות. ואם לא יהיו בבית באותה הזדמנות, היא תוכל לפנות לחברים שלהם, שגם שמותיהם נרשמו בקפדנות באיתה רשימה.

התחנה הראשונה היתה אמסטרדם. אחר-כך ניטשטשו העקבות: בריסל-לונדון-פאריס-קופנהאגן. העידו על התנדודות רק הבולים על גלויות-הדואר שהגיעו לחיפה. בכל תחנה, גדלה רשימת הכתובות, גדל כושר-הניידות.

הוריה של כרמלה, שהרגישו את עצמם בודדים אחרי שעזבה אותם בתם-יחידתם, ירדו אף הם לאירופה. לבסוף בא הרגע הגדול, שהקולנוע גילה

אורגיה בארמון

זוג חבוך, הנע בקושי לצלילי מימין, אשה בגילופין, חשופת-יין. כך, טוען הבמאי, נראית החברה הגבוהה של שבדיה, במעמקי היאוש והניון שלה. הסרט הוסרט על-פי ספרו של הסופר הנודע רוונה אולאפסון.

הוא מתחיל ברדיפה, שבמרוצתה הוא מבזבז את כל אלף הכתרים — ונשאר ללא סיפוק. תוך כדי חיפושיו, הוא נקלע לאותה אורגיה של המעמד העליון (קבוצה חברתית "1"), יחד עם חבריו שהצטרפו אליו בדרך. במסיבה זו קורים להם דברים, שסוכני-הפירסום מגדירים אותם כ"תענועי חלום".

★★★
זה לא פור

בשבדיה עצמה, שכבר התרגלה מזמן לסרטים נועזים, עורר סרטו של אולסון סנסציה, עוד בטרם זכה להצגת-הבכורה שלו שתקיים רק בעוד שבועיים-שלושה. מבקרים ואמנים פתחו בתיכוח, אם יש ל"הביק לסרט זה את התג "פור" או לאו. מלה זו היא קיצור של פורנוגרפיה, ולמרות שהיא אינה מבהילה איש בשבדיה, דוחה אותה הבמאי מכל וכל. "פור", הכריז באוזני עתונאים, "היא תחושה ש"חשים לפני משהו. היא יכולה לבוא לפני אקט מיני, והיא יכולה לבוא ממגע עם חומר מסויים. אני מקבל תחושה כזו, לי משל, למגע עץ עתיק ויקר. נכון שבסרטי יש קטעים אירוטיים מאד, אבל לא זה העיקר. העיקר זה העימות המצחיק בין שכבות חברתיות שונות. את האירוטיקה צריך כים גם כן לראות כחלק מן הצחוק הגדול." כרמלה אינה לוקחת את העניין בצחוק. היום זה סרט של אולסון, מחר זה יהיה, מי יודע, אולי סרט של ברגמן הגדול.

העלילה פשוטה, וההסרטה הסתיימה תוך ששה שבועות בלבד. היא מספרת על צעיר בן "קבוצה חברתית 3" — כלומר מעמד הפועלים — שנאסף על-ידי אשה יפה. היא מציעה לו 1000 כתרם, ולוקחת אותו לדירתה. שם היא מפתה ומגרה אותו, על-ידי הצגת חשפנות איטית ונועזת. הוא מנסה לתפוס אותה, אבל היא מתחמקת ממנו. מתפשטת, ומתחמקת. הוא אינו מצליח לתפוס אותה, כי קודם לכן חייבה אותו לנעול סקטים לרגליו.

את כרמלה. למעשה גילה אותה צלם חובב, שהציגה בפני סוכן-דוגמניות, שהציגה ב"פני חבר, שהציגה בפני... יום אחד התייצבה למיבחן-בר באולפן בשטוקהולם.

★★★
ליידי מתפשטת

הפרט הוא אהבה — אחד לאלף, ובחברת-הפירסומת כתוב שהוא הוסרט לפי ספרו של הסופר הנודע מגוסטבורג, הלא הוא רוונה אולאפסון. ביים הבמאי הנודע לא פחות, מן התיאטרון העירוני של מאלמו, הלא הוא לנארט אולסון.

הגיבור והישראלית

פרולוף אריקסון ע"י בר בכל העיר, בחיי לתוך אורגיה פרועה שמשתתפיה ממלאים ארמון שלם. באחד החדרים של הארמון הוא מוצא חצייתריטר נערוות ערומות, עם בני-זוגן. בתמונה: הוא רוקד לרגע עם אחת הדמויות, הלא היא הישראלית כרמלה-קורגליה

החיפוש

המטורף דרך העיר, יוצר מיפגש בלתי-סביר זה: אחד המחפשים רכוב על סוס, ונערת-סלפון.